

1. NAKOLANKI (5) sb pl t

Oba a oraz o jasne.

N nakolanki (3). ◇ G nakolanek (1). ◇ [A nakolanki.] ◇ I nakolank(a)mi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

Część zbroi metalowej zakrywającej kolana; ocrea Calep; genualie Cn (5) : Caligarius clavus, Spyeń u nákolánek. Mącz 31d; A Paris ku przyszlému boju się gotował: Naprzod nakolankami nogi obwarował Pięknemi, złocistemi KochMon 31.

W połączeniu szeregowym (2): ZapMaz VII Z 31/121v; czo fzie zbroye brony kony myelcza dnja y godziny dothicze vedlye thego yako iefth na they virzazaney cedulye nyzey dostatecznye vypyfzano [...] Item Myfky plechovicze a nakolanky MetrKor 26/62; [HistOtton 53].

Wyrażenia: [»nakolanki miedziane« (1): Miał ktemu nakolánki miedziáne [ocreae aereae] na [!] nogách BibRadz 1.Reg 17/6 (Linde).]

»nakolanki u zbroje« (1): Ocrea – Szkernia. item, Nakolanki, uzbroye. Calep [722]b.

ES